

Osnovne naznake programa predprogramiranja Muzeja grada Koprivnice

Muzej grada Koprivnice s područnim zbirkama od svojega osnutka 1951. godine do danas funkcionira kao regionalna muzejska institucija u okviru koje je postav, obzirom na prostorne mogućnosti, ali i dislociranost zbirke, ograničen samo na kronološki i tematski slijed zbivanja, ne težeći osvjetljavanju mjesta prikaza teme ili tomu da pojedini izložak istakne u vremenu i prostoru kao svojevrsni korektiv uobičajenom gledanju. Kronološki slijed, široki (i izvan grada Koprivnice) teritorijalni kontekst i izdvajanje određenih cjelina fundusa uz naznake predstavljanja promjena u kulturnom, društvenom, sociološkom i tehnološkom okviru dobro je polazište u traganju za jasnijom prezentacijom, koji ipek u kombinaciji s prezentacijom teksta, fotografija i dr. ne ostavlja mjesta nužnom poredbenom sistemu izlaganja, didaktičkoj metodi pa i atraktivnosti.

Kao muzej prezentant identiteta grada/regije valja u razdoblju otpočetih priprema arhitektonske adaptacije zgrade predprogramiranjem, a potom i čvrstim programom suvremenije muzeološke koncepcije, u relativno, za postojeći fondus, malom prostoru u kontinuitetu razraditi realizaciju toga muzeja kao produkta kolektivne inicijative (dakle multidisciplinarnim timom stručnjaka različitih profila) zasnovane na ideji afirmacije materijalnih i duhovnih vrijednosti kulture i stavljanju tih vrijednosti u "upotrebu", u komunikacijski optičaj.

Baština će trebati biti uspostavljena ne samo kao rekonstrukcija prošlosti već kao živo iskustvo koje će se odražavati u svojoj višestrukoj funkciji.

U predstojećoj studijskoj obradi plana za ekspoziciju nametnut će se problem daljeg istraživanja, prikupljanja i obrade muzejskog materijala s planom ocjene postojećeg materijala i opsega teme koja će u konačnoj verziji biti postavljena.

U općoj koncepciji Muzej treba imati osnovne funkcionalne dijelove (dok su područne zbirke zasebna cjelina čiji se centralni dijelovi poput dokumentacije, biblioteke itd. trebaju nalaziti u matičnoj ustanovi):

- prijemni i prodajni prostor
- depo/radni i studijski
- dokumentacijski dio sa stručnom bibliotekom
- preparatorску radionicu (za preventivnu zaštitu građe)
- fotolaboratorij
- spremište izložbene opreme i a-v opreme
- radni prostor za kustose, direktora
- izložbene prostorije za stalni postav muzeja
- višenamjenski prostor (za predavanja, povremene izložbe, itd.)

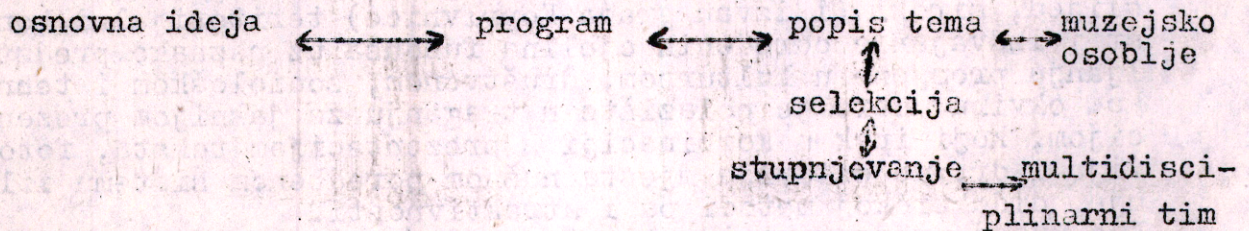
Muzej kao kulturni i edukativni centar s raspoloživim informacijskim potencijalom u integralnom sagledavanju dogovorene osnovne teme i događanja u širem rasponu osnovne teme lokalne povijesti trebat će temi pristupiti multidisciplinarno.

Programiranje kao opći proces, analiziranje prijedloga i krajnjih ciljeva kustosa, formuliranje zahtjeva za područje arhitektonske promjene, utvrđivanje minimalnog standarda u odnosu kustos-predmet, te sama oprema muzeja tek je makroskopski pristup nužnoj detaljnoj studiji i svojevrsni referentni dokument (sinteza) daljnje rada.

U ovoj fazi tzv. predprogramiranja u prijedlogu izrade glavne linije koja će sadržavati tematski i kronološki pristup prezentaciji građe bitno je, po utvrđivanju općeg programa, obaviti komparaciju s postojećim predmetima i građom radi dopune kulturnom, tematskom i kronološkom planu ekspozicije.

Programom prvenstveno treba odrediti muzejsku muzeološku tematiku, odrediti čvrste granice područja na kojem muzej djeluje i napose definirati detaljnu muzejsku strukturu-određivanjem broja i vrste stručnih radnika vodeći računa o postojećem kao i o potencijalnom muzejskom fundusu.

Shematski prikazano predprogramiranje uključuje:

Metodologija moderne interpretacije muzejskog predmeta traži vremensku dimenziju ljudskog postojanja, konkretno ljudsko okruženje te će i status izloženih predmeta i njihova utvrđena značaja u stalnom procesu komuniciranja (čovjek-predmet) morati dobiti takvo mjesto. Paralelno će opća linija postava sadržavati ili/i otkrivati dodire kopriivničke regije sa zbivanjima u širem umjetničko-geografskom prostoru kojem pripadaju i kojem se i pripisuje kulturni potencijal sredine u kojoj je baština nađena ili postoji.

Stručno će datiranje određene pojave, ne ulazeći ovom prilikom u detalje, tražiti i dvostruku naznaku-jednu koja približava ili točno određuje vrijeme nastanka pojave/oblika i kojih je čovjek nosilac pojavnosti i one koje označava vrijeme nastanka predmeta, objekta kada je stvaralac samo preuzeo ili prenio stvaralački čin.

Ako su muzejski predmeti i muzejski materijal ne samo realne konstante oblika i upotrebnosti u njihovom kontinuitetu već i sam kontinuitet u dugom procesu svatanja suvremena će interpretacija osmišljavati i muzejski materijal ka jednoj novoj saznanjnoj mogućnosti.

Potpuni muzejski program s relevantnim područjem nauke, tehnologije, umjetnosti i dr., predmeti vezani uz društvenu, političku i kulturnu evoluciju društva- prema razdobljima, regijama i temama mogući je pristup daljnjoj razradi osnovne teme novoga postava Muzeja grada Koprivnice.

Sve ove tematske prijedloge, razrađene prema postojećim područnim zbirkama, donaciji Malanđec i samom Muzeju, opsežnije će biti prezentirane u dodatnom materijalu, podlozi za programiranje.

Stoga se ovaj prijedlog uvrštava u naznake potrebne za programiranje osnovne teme.

Branka Šulc, MDC, Zagreb